

A gyaponecz irtása a mária-családi közalapítványi erdőben.

Az „Erdészeti Lapok“ 1878-iki évfolyamának első füzetében fenti czim alatti közlésben előadott gyaponecz-irtás eredményének közzétételére T. szaktárs ur által e lapok mult évi XII. füzetében felhivatván, a következőket van szerencsém közölni:

A gyaponecz (*ocneria dispar*) irtásának eredményét mindenki, ki a mult nyáron a mária-családi erdőn átutazott, láthatta, mert míg az összes szomszéd erdőkn a zöld lomb fehér holló ritkaságu volt, addig a mária-családi erdő zöld színében diszlett. A szomszédok, bár a gyaponeczpeték itteni szedéséről valamit hallottak, közelebbi meggyőződést azonban — egész eljárásunkat nevetségesnek tartva — nem szereztek s így történt, hogy a mária-családi erdő szép lombozatának okát maguknak megmagyarázni képtelenek voltak s vala is több ez ok után tudakozó vendégem, kiknek eljárásunkat örömmel magyaráztam meg.

Igaz, hogy az összes erdőterületen található volt pete — mint azt T. ur is mondja — le nem szedetett, de a mult ősszel petefészkek alig volt található az összes erdőben, s egy öreg erdésztől hallottakat kell itt emlitenem, t. i. „hogy a gyaponecz pusztításai csak három évig tartók“, mely állítása az ez idén tapasztaltakkal, mint a következőkből kivehetni, össze is vág.

A közönséges gyaponecz tudvalevőleg minden fanemre rakja petéit, s így gyakran a galagonya és kőkény- csoportok és élő sövényekben lévő bokrok csoportjaira is, melyekről részint tuskéjük végett, részint figyelmünk mellőzéséből azok le nem szedettek, de aztán a *carabus sycophanta*, *microgaster* és az *ichneumonok* által életben hagyott hernyók bábjaikat,

ismét a fürkészek pusztították meg, ugy annyira, hogy tizszeri próba vétel által arról győződünk meg, hogy 97⁰/₀-nál több üres volt, tehát az összes bábbá átalakult hernyóból alig 2¹/₂⁰/₀ lepke képződött. Így volt az a szomszéd erdőben is, azon különbséggel, hogy jóval több ⁰/₀ lepke képződött, — és pedig többnyire hím lepke, mely ugy mint bábja, a nőstény lepkénél és bábjánál jóval kisebb.

A kikelt hernyók nagy pusztításának oka itt csak a hernyók szaporodásával mindig nagyobb-nagyobb számban megjelenő carabus, microgaster és ichneumon félék hasznosságában keresendő, s míg az első kettő a hernyókat előli, úgy az utóbb megnevezettek petéiket a hernyókba (minden hernyóba Brehm szerint egyet-egyet) rakván, rendesen csak a bábbá átalakulás után képződnek ki, és rontják azt meg, de kertemben láttam, hogy a bábbá átalakulás idejének kezdetén, midőn a hernyók külseje még puha, ichneumonok jártak, tehát valószínű, hogy petéiket rakták; — könnyen elhihető ennél fogva, hogy minden harmadik évben a hasznos rovarok annyira elszaporodnak, hogy a káros rovar, ha tökéletesen el sem pusztítják, de nagy falánkságának feltűnő gátat vetnek; — emberi segítséggel pedig meg is semmisítik.

A peték szedése alkalmával tett egyéb két kísérletemről kívánok szólni, és pedig a petékben gazdag területekből kettőt, egyik ¹/₂ hold juh által legelt területen, másik legeltetésre nem használt ¹/₂ holdnyi területen a petéket a fákról lekapartattam, de össze nem szedettem, a földön a hová estek hagyván azokat.

Ezen területek elsején (a juh-járta földön), mivel a juh már márczius végével legeltetésre kihajtatott, s a földön heverő petéket a puha földbe s összetiporta, alig találtatott hernyó, míg a nem legelt területen aránylag elég számos hernyó mutat-

kozott, miből következtethetni, hogy a petéket sem a hó, sem egyéb nedvesség tökéletesen meg nem semmisíti.

A szedett és földbe ásott peték július havában megvizsgáltatván, rothadásban találtattak.

Még egy másféle hernyófalásról van szerencsém itt megemlékezni, még pedig a Vanessa Antiopá-éről melyről Brehm állítja, hogy nyírfákon él, míg egy-két évvel ezelőtt töre nyesett 8 éves vegyes tölgy ertvényezésben alig hihető számban tapasztaltatott s érezhető kárt tett.

Mária-Család, 1879. februárhó.

Vadászfy Jenő.

A f a p i a c z r ó l.

Közli: Bedő Albert.

Budapest, május-hó 15-én.

A tavasz mai napig tartó esős ideje épen nem volt alkalmas arra, hogy a faüzlet a különben jobbra fordult helyzetnek megfelelő kifejlődést nyerhessen, sőt az utóbbi napokban emelkedő gabonaárak is, az őszi vetések esőtől szenvedését jeleznén, kevésbé biztató kilátást nyújtanak. A gazdák ugyan nem tartanak még komoly veszélytől, s alapos azon reményök is, hogy a mai nappal kedvezőbbre fordult időjárás segíteni fog az eső által eddig okozott bajokon, s hogy a búzában szenvedett kárt kipótolja a nagy terjedelmű homokos földeken mivelte és ezért épen több esőt is igénylő rozs-vetések gazdagabb fejlődése és aratása. Ez minden esetre kívánatos a fapiacz érdekének, mert jól ismert dolog az, hogy faanyagaink belföldi értékesítése kiváló mértékben függ őszi és tavaszi vetéseink jobb vagy gyengébb aratási eredményétől.

Az esős időjárásnak másik kellemetlen hatása volt különösen a Tisza vidékére abban, hogy a folytonos túl magas viz-